Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Stefan Krajewski

Warszawa, 09 grudnia 2025 r.
znak sprawy: BM.wds.073.2.2025

Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes
Krajowej Rady Izb Rolniczych

Dotyczy: wystąpienia Zarządu Krajowej Rady Izb Rolniczych (KRIR) z 5 listopada 2025 r. [KRIR/MR/1197/2025] przekazującego stanowiska i wnioski wojewódzkich izb rolniczych (Kujawsko- Pomorskiej Izby Rolniczej, Lubelskiej Izby Rolniczej, Podkarpackiej Izby Rolniczej, Izby Rolniczej w Opolu, Podlaskiej Izby Rolniczej).

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na ww. pismo z 5 listopada 2025, przedstawiam wyjaśnienia i informacje odnośnie do przedstawionych postulatów będących w kompetencji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Minister RiRW).

Standardy jakości żywności importowanej z krajów trzecich, w tym z Ukrainy i Mercosuru.

Import towarów, pochodzących ze wszystkich krajów, w tym również z Ukrainy i Mercosuru, jest kontrolowany. Działania kontrolne realizowane są zarówno przez organy celne, jak i przez inne służby/inspekcje graniczne, tj. Granicznego Lekarza Weterynarii (GLW), Granicznego Inspektora Sanitarnego (GIS), Oddziały Graniczne Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (WIJHARS). Każda z ww. służb ma określony zakres kompetencji i sposób funkcjonowania, wynikający z obowiązujących regulacji prawnych. Towar niespełniający unijnych standardów jakości i bezpieczeństwa żywności nie jest dopuszczany do obrotu.

Ukraina zobowiązana jest również w ramach Układu o stowarzyszeniu UE-Ukraina do dostosowania swoich wewnętrznych przepisów weterynaryjnych i fitosanitarnych (SPS) do unijnych regulacji (załącznik V Układu o stowarzyszeniu UE-Ukraina). Ponadto w ramach porozumienia UE-Ukraina w sprawie przeglądu warunków handlu (na podstawie art. 29 Układu), które weszło w życie 29 października 2025 r., dodatkowe wielkości kontyngentów taryfowych przyznane stronie ukraińskiej zostały uwarunkowane jej zobowiązaniem do

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
+48 22 250 01 18
kancelaria@minrol.gov.pl
www.gov.pl/rolnictwo

dostosowania swoich przepisów do unijnych wymogów produkcji w obszarze dobrostanu zwierząt, stosowania pestycydów i leków weterynaryjnych. Niedopełnienie tego wymogu do końca 2028 r. może być podstawą do wycofania przez UE dodatkowych preferencji przyznanych w porozumieniu.

KE zapowiedziała w komunikacie „Wizja dla rolnictwa i żywności" działania na rzecz wzmocnienia procedur kontroli bezpieczeństwa w imporcie żywności z krajów trzecich oraz większe dostosowanie produktów importowanych do wymogów produkcji UE w obszarze pestycydów i dobrostanu zwierząt. Prowadzi też audyty dotyczące SPS na miejscu w krajach partnerskich. Popieramy ten kierunek działań i będziemy monitorować przebieg prac na forum UE w tym obszarze.

Obowiązek pełnego oznaczania kraju pochodzenia i sposobu produkcji.

Dla większości nieprzetworzonych produktów spożywczych prawo unijne wprowadziło wymóg podawania kraju pochodzenia obowiązujący jednakowo we wszystkich państwach UE.

Obowiązkowe podawanie kraju pochodzenia wymagane jest na podstawie szczegółowych przepisów unijnych dla:

- świeżych owoców i warzyw;
- wołowiny i cielęciny (konieczność podawania kraju: urodzenia, chowu, uboju i rozbioru);
- surowego, opakowanego mięsa ze świń, kóz, owiec i drobiu (kaczki, gęsi, kury, indyki);
- ryb i owoców morza;
- miodu;
- wina (kraj, w którym wyprodukowane są winogrona);
- oliwy z oliwek;
- jaj (nadruk symbolu literowego kraju pochodzenia).

Dla pozostałych środków spożywczych stosuje się ogólne przepisy dotyczące wskazywania kraju pochodzenia zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011 (1).

Podstawową zasadą dotyczącą znakowania środków spożywczych jest to, że informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, co obejmuje również zakaz wprowadzania w błąd w zakresie dotyczącym oznaczenia krajem lub miejscem pochodzenia.

Jak wynika z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 (1), wskazanie kraju lub miejsca pochodzenia jest obowiązkowe w przypadku, gdy brak tej informacji mógłby wprowadzać konsumenta w błąd co do rzeczywistego kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego. W szczególności ma to zastosowanie, gdy informacje towarzyszące środkowi spożywczemu lub etykieta jako całość mogą sugerować, że dany środek spożywczy pochodzi z innego kraju lub miejsca pochodzenia niż ma to miejsce w rzeczywistości. Zatem w każdym przypadku, gdy w oznakowaniu produktu znajdują się jakiekolwiek elementy słowne lub graficzne sugerujące, że produkt pochodzi z określonego kraju lub miejsca, a faktycznie tak nie jest, na etykiecie obowiązkowo musi być podane rzeczywiste pochodzenie produktu.

Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 (1) przewiduje jeszcze jeden obowiązek, według którego, jeżeli jest podany kraj lub miejsce pochodzenia danego środka spożywczego i gdy nie jest on taki sam jak kraj lub miejsce pochodzenia jego podstawowego składnika, to należy podać również kraj lub miejsce pochodzenia tego podstawowego składnika, bądź też powinno się wskazać, że kraj lub miejsce pochodzenia tego podstawowego składnika jest inne niż kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego. Co istotne, stosowanie tego obowiązku

uzależnione zostało od przyjęcia aktu wykonawczego przez Komisję. Został on wydany w formie rozporządzenia (UE) nr 2018/775 (2), które obowiązuje od 1 kwietnia 2020 r.

Rozporządzenie to określa zasady podawania w oznakowaniu informacji o pochodzeniu „składnika podstawowego" (tj. najważniejszego ilościowo lub jakościowo), w przypadku, gdy podmiot odpowiadający za oznakowanie produktu umieści na opakowaniu w jakiejkolwiek formie – w postaci oświadczeń, ilustracji, symboli lub wyrażeń, odnoszących się do miejsc lub obszarów geograficznych – informacje odnoszące się lub sugerujące kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego, a pochodzenie „składnika podstawowego" jest inne niż kraj lub miejsce pochodzenia tego środka spożywczego.

Wielu konsumentów, wybierając żywność, kieruje się patriotyzmem narodowym lub lokalnym oraz wewnętrznym przekonaniem, że produkty pochodzące z określonego kraju lub regionu charakteryzują się wyższą renomą i lepszą jakością. Dlatego informacja o pochodzeniu produktu staje się coraz bardziej pożądana. Konsumenci chcą wspierać polskich rolników, poprzez swoje codzienne wybory zakupowe.

Podkreślenia wymaga, że od kwietnia 2018 r. obowiązuje wymóg krajowy dotyczący podawania kraju pochodzenia w przypadku sprzedawanego „na wagę", nieopakowanego świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, owiec, kóz i drobiu (kaczki, gęsi, kury, indyki) wprowadzony rozporządzeniem Ministra RiRW (3). To rozporządzenie stanowi uzupełnienie przepisów unijnych, tj. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1337/2013 (4), które obowiązuje we wszystkich państwach członkowskich i dotyczy ww. rodzajów mięsa sprzedawanego w opakowaniach.

Ponadto ww. przepis krajowy z 2018 r., został w kolejnych latach uzupełniony ustalonym w rozporządzeniu Ministra RiRW (5) dodatkowym obowiązkiem przedstawienia również grafiki flagi kraju pochodzenia.

Krajowe przepisy z powyższych obowiązków znakowania wyłączają nieopakowane mięso, w oznakowaniu którego użyto znaku graficznego zawierającego informację „PRODUKT POLSKI", o której mowa poniżej.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom konsumentów co do możliwości rozpoznania produktów wyprodukowanych w Polsce z krajowych surowców, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW) opracowało zasady oznakowania artykułów rolno-spożywczych dobrowolną informacją „Produkt polski", które zostały uregulowane w art. 7b ustawy o jakości handlowej artykułów rolno spożywczych (6).

W oznakowaniu artykułu rolno-spożywczego informację „Produkt polski" można zamieścić także w formie znaku graficznego zawierającego tę informację, według wzoru określonego w rozporządzeniu Ministra RiRW (7).

15 listopada br. rozpoczęła się ogólnopolska kampania zachęcająca konsumentów do wybierania rodzimych produktów oraz producentów do stosowania znaku PRODUKT POLSKI. Działania podejmowane w tym zakresie przez MRiRW realizowane są od 2019 r. i odpowiadają na rosnące zainteresowanie konsumentów ułatwieniami w rozpoznawaniu produktów wytwarzanych w Polsce – z krajowych surowców. Polacy coraz częściej podczas zakupów decydują się na wybór polskich produktów. Dostrzegają, że świadome decyzje konsumenckie wspierają nie tylko ich samych, lecz także mają ogromne znaczenie dla rozwoju krajowej gospodarki i rolnictwa.

Właśnie o tym, że dany środek spożywczy został wyprodukowany w Polsce z polskich

surowców informuje znak PRODUKT POLSKI. Stąd też, zachęca się polskich producentów do jego stosowania – użycie znaku jest dobrowolne i nie wymaga rejestracji. Dla konsumentów to czytelna wskazówka, że wybierają żywność pochodzącą z Polski. Dodatkowe informacje są dostępne pod linkiem: https://www.gov.pl/web/rolnictwo/produkt-polski.

Instrumenty ochronne w związku z umowami handlowymi z Ukrainą i Mercosurem.

Na mocy porozumienia z Ukrainą, jak i procedowanego projektu umowy z Mercosurem, liberalizacja ceł UE w imporcie wrażliwych produktów rolnych jest ograniczona do poziomu kontyngentów taryfowych. Po przekroczeniu wielkości kontyngentu import będzie podlegał unijnym stawkom celnym erga omnes, które obowiązują w imporcie z kierunków niepreferencyjnych. Poza tym UE ma możliwość stosowania środków ochronnych na podstawie ww. porozumień lub w ramach WTO.

Nadal obowiązuje krajowy zakaz importu z Ukrainy niektórych zbóż, oleistych i produktów ich przemiału, na podstawie wydanego rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii (MRiT) z 15 września 2025 r. (8). Zakaz ten jest kwestionowany przez Komisję Europejską (KE) oraz przez Ukrainę jako niezgodny z przepisami UE oraz zobowiązaniami wynikającymi z Układu Stowarzyszeniowego UE-Ukraina oraz z porozumień w Światowej Organizacji Handlu.

Unijna procedura przyjmowania umowy z Mercosurem wciąż trwa i nie została jak dotąd zakończona. MRiRW podtrzymuje sprzeciw w sprawie tej umowy.

Polska na forum UE zgłasza postulat ustanowienia funduszu rekompensowania rolnikom ewentualnych strat w razie nadmiernego importu z Ukrainy czy Mercosuru powodującego szkody rynkowe. W ramach trwających prac dotyczących Wieloletnich Ram Finansowych UE na lata 2028-2034 przewidywane jest utworzenie unijnego funduszu tzw. Unity Safety Net o wartości w sumie 6,3 mld EUR na cały okres WRF. Środki te mają być wykorzystywane do finansowania działań interwencyjnych w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku (np. jako skutek uboczny i nieoczekiwany umowy handlowej, czy w wyniku wzrostu kosztów produkcji lub nagłej zmiany popytu). Charakter środków i skala wsparcia mają być określana w aktach prawnych KE każdorazowo w zależności od zaistniałych trudności rynkowych.

Wymagania UE w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Towary rolno-spożywcze sprowadzane do Polski z państw trzecich, muszą spełniać wymagania UE w zakresie bezpieczeństwa żywności, w tym dotyczące najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 396/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. (9). Rozporządzenie to określa wymagania także w odniesieniu do substancji czynnych wycofanych ze stosowania w Unii Europejskiej.

Kontrole graniczne towarów importowanych z państw trzecich pod kątem pozostałości środków ochrony roślin, wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna (PIS) podległa Ministrowi Zdrowia (MZ).

Jednakże wychodząc naprzeciw postulatom organizacji rolniczych oraz w trosce o bezpieczeństwo konsumentów, MRiRW finansuje (w ramach zadań dotacji celowych) wykonywanie dodatkowych badań żywności importowanej, w tym z Ukrainy, pod kątem pozostałości środków ochrony roślin. Próbki pobierane są przez organy PIS, a następnie badane w laboratoriach Instytutu Ogrodnictwa – Państwowego Instytutu Badawczego oraz Instytutu Ochrony Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego.

W ramach realizacji tego zadania badanych jest w jednej próbce od 509 do 621 analizowanych substancji czynnych.

Jednocześnie Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN) zgodnie z przyjętymi na poziomie UE przepisami w pełni realizuje zadanie granicznych kontroli fitosanitarnych (tj. kontroli występowania agrofagów – szkodników i sprawców chorób roślin) towarów importowanych z państw trzecich. Zakres tych kontroli wynika z rozporządzenia 2017/625 (10) oraz rozporządzenia 2016/2031 (11), jak również z przepisów wydanych na podstawie tych rozporządzeń. W przepisach tych, przede wszystkim w rozporządzeniu 2019/2072 (12), określony został zakres towarów – tj. roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2016/2031 (11) – objętych zakazem wprowadzania do UE, a także towarów objętych obowiązkiem przeprowadzenia granicznej kontroli fitosanitarnej w razie importu. Wykaz ten sporządzony został na podstawie oceny ryzyka możliwości zawleczenia wraz z importowanymi towarami agrofagów (szkodników i patogenów) szkodliwych dla roślin. PIORiN w pełni realizuje obowiązki wynikające ze wskazanych wyżej przepisów UE. Dodatkowo, w celu podniesienia bezpieczeństwa fitosanitarnego kraju dla przesyłek zawierających towary wymagające przy imporcie do UE wyłącznie kontroli dokumentów (tj. zaopatrzenia w świadectwo fitosanitarne) zwiększona została minimalna częstotliwość kontroli urzędowych wykonywanych przez polskie służby ochrony roślin do 10% takich przesyłek, w porównaniu do wymaganych przez prawo UE 1% przesyłek.

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (IJHARS), podległa Ministrowi RiRW, kontroluje przestrzeganie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów i praw konsumentów finalnych (art. 16 ust. 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (6)). IJHARS, wykonując w sposób profesjonalny i bezstronny ustawowe zadania: chroni interesy ekonomiczne, społeczne, gospodarcze konsumentów i producentów żywności poprzez wykrywanie artykułów rolno-spożywczych o niewłaściwej jakości, w tym zafałszowanych, zapobieganie tym samym nieuczciwej konkurencji oraz zapewnienie żywności odpowiedniej jakości.

IJHARS realizuje powyższe w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych na każdym etapie obrotu handlowego, zgodnie z zasadą „od pola do stołu", czyli począwszy od etapu produkcji, poprzez obrót w handlu i gastronomii, aż po kontrole graniczne. Zadania i zakres nadzoru IJHARS zostały określone w art. 17 i 17a ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (6).

Kontrola jakości handlowej w imporcie jest kontrolą obligatoryjną, zgodnie z ww. rozporządzeniem (13). Kontrola w eksporcie ma charakter dobrowolny (z wyłączeniem rynku świeżych owoców i warzyw) i odbywa się w trybie oceny jakości handlowej wykonywanej na wniosek przedsiębiorcy.

Granicznej kontroli w zakresie jakości handlowej podlegają artykuły rolno-spożywcze przeznaczone wyłącznie na cele spożywcze wyszczególnione w przepisach krajowych. Wykaz artykułów rolno-spożywczych przywożonych z zagranicy oraz ich minimalne ilości podlegające kontroli jakości handlowej obejmują ok. 200 pozycji.

Przedmiotowe kontrole przeprowadzane są według tych samych zasad i trybu, co kontrole na rynku krajowych. Mają one na celu sprawdzenie zgodności produktu z krajowymi i unijnymi przepisami o jakości handlowej oraz deklaracją jakościową przedłożoną przez wprowadzającego do obrotu, w tym importera, jak również sprawdzenie warunków jego

składowania lub transportowania. Deklaracją jakościową może być np. specyfikacja produktu, świadectwo jakości, atest jakościowy lub informacje wynikające z oznakowania produktu.

Kontrola jakości handlowej obejmuje: cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające. ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania – nieobjęte jednak innymi wymaganiami: sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Warto podkreślić, że przepisy ustawy (6) nie dotyczą wymagań zdrowotnych, sanitarnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych odnoszących się do artykułów rolno-spożywczych, określonych w odrębnych przepisach.

Na przejściach granicznych PL-UA zapewniona jest całodobowa kontrola oraz bieżące monitorowanie przepływu towarów. W związku ze wzmożonym importem wzmocniono graniczą kontrolę importowanych artykułów rolno-spożywczych na wschodzie Polski, na których pracownicy Wojewódzkich Inspektoratów JHARS prowadzą kontrole przez 24 godziny, 7 dni w tygodniu.

Poniżej przedstawiono dane liczbowe obrazujące skalę przeprowadzonych w latach 2023-2025 (*do 17.10. br.) przez IJHARS kontroli granicznych w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Rok	**Liczba partii produktów**		**Liczba decyzji o zakazie wprowadzenia do obrotu**
	skontrolowanych	**zakwestionowanych**	
2023	76 279	336	303
2024	78 193	332	264
2025*	61 935	109	90

W 2025 r. inspektorzy IJHARS w ramach granicznych kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych skontrolowali ogółem 61 935 partii artykułów importowanych z krajów trzecich (według stanu na dzień 17.10. br.).

Wypełniając powyższe zadania, IJHARS przeciwdziała zafałszowaniom żywności i innym możliwym nadużyciom rynkowym, z jednej strony chroni więc interesy konsumentów, a z drugiej strony wspiera też rzetelnych producentów żywności, stojąc na straży wysokiej jakości i uczciwej konkurencji w branży rolno-spożywczej.

Bezpieczeństwo żywnościowe kraju.

Zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego kraju jest jednym z priorytetów i celem strategicznym „Strategii Zrównoważonego Rozwoju Wsi, Rolnictwa i Rybactwa 2030". Wśród działań strategicznych wskazano w tym dokumencie m.in.: zwiększanie opłacalności produkcji rolnej, budowę odporności na kryzysy (w tym klimatyczne), zapewnienie jakości żywności oraz transformację energetyczną sektora rolno-spożywczego. Wizja strategii zakłada również wspieranie krótkich łańcuchów dostaw.

Bezpieczeństwo żywnościowe Polski jest oceniane jako stabilne i wysokie. Polska posiada dobrze rozwinięty i zróżnicowany sektor rolno-spożywczy, zapewniający pokrycie krajowego zapotrzebowania na podstawowe produkty żywnościowe oraz utrzymujący dodatni bilans

handlu zagranicznego żywnością (nadwyżka eksportu nad importem).

W Polsce bezpieczeństwo żywnościowe jest zapewniane poprzez:

- samowystarczalność produkcyjną w zakresie większości podstawowych produktów rolnych (zboża, mleko, mięso, owoce, warzywa),
- wysokie standardy bezpieczeństwa sanitarnego i jakościowego żywności, egzekwowane przez IW, PIORiN oraz IHARS,
- stabilny system rezerw strategicznych prowadzony przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych,
- silną pozycję eksportową, która zwiększa odporność sektora na wahania rynkowe.

Eksport polskiej żywności z roku na rok dynamicznie rośnie, a jego tempo należy do najwyższych w Unii Europejskiej. W 2024 r. wartość zagranicznej sprzedaży artykułów rolno-spożywczych osiągnęła rekordowy poziom 53,8 miliarda euro, co oznaczało wzrost o 3,3% w porównaniu z 2023 r., o ponad 12% w odniesieniu 2022 r., natomiast aż o 60% w porównaniu z 2020 r.

Polska należy dziś do największych eksporterów w UE i na świecie m.in. takich towarów jak: mięso drobiowe, mleko i produkty mleczne (w szczególności sery i masło), jabłka, sok jabłkowy, mięso wołowe, mrożone owoce, zboża (głównie pszenica i kukurydza), jaja oraz pieczarki.

Zwiększenie zakresu udziału w sprzedaży produktów pochodzenia polskiego.

Inicjatywy zmierzające do wprowadzenia obowiązku, aby sieci handlowe w swojej ofercie posiadały określony minimalny udział krajowych produktów rolno-spożywczych, były już podejmowane przez inne państwa członkowskie, jak Czechy, Rumunia czy Słowacja. Za każdym KE razem uznawała te przepisy za sprzeczne z zasadami jednolitego rynku europejskiego, jak również sprzeczne z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu UE (TFUE) w zakresie swobody przepływu towarów w UE.

MRiRW poprzez różnego rodzaju mechanizmy finansowe skierowane do producentów wspiera produkcję i sprzedaż produktów lokalnych i tradycyjnych a jednocześnie zachęca konsumentów, aby w swoich wyborach zakupowych wybierali polskie i lokalne produkty. W tym celu resort rolnictwa podejmuje działania promocyjno-informacyjne reklamujące polskie produkty poprzez np. kampanię #KupujŚwiadomie Produkt Polski. Od 2023 r. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (KOWR) organizuje Festiwal Polskiej Żywności #KupujŚwiadomie. Jest to wydarzenie, mające na celu zwiększenie świadomości konsumentów nt. polskich produktów certyfikowanych w ramach krajowych i unijnych systemów jakości oraz wsparcie konkurencyjności rodzimych wyrobów, dzięki udziałowi lokalnych wytwórców, którzy w trakcie Festiwalu prezentują swoją wyjątkową ofertę.

Według szacunkowych badań, w wielu kategoriach artykułów spożywczych udział produktów wytworzonych w kraju i z polskich surowców w sprzedaży w sieciach handlowych, często znacznie przekracza 70%, tak jest m.in. w przypadku mięsa i wędlin, nabiału, pieczywa czy owoców i warzyw. Sieci handlowe zapewniają dostępność artykułów spożywczych wyprodukowanych z polskich surowców, wiedząc, że konsumenci zwracają na to uwagę i takich produktów często poszukują.

Gwarantowane ceny minimalne.

Wprowadzenie gwarantowanych cen minimalnych jest sprzeczne z prawem UE. MRiRW podejmuje działania mające na celu stabilizację dochodów rolników w ramach dostępnych

mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), takich jak płatności bezpośrednie, ekoschematy, dopłaty do ubezpieczeń, programy pomocowe oraz interwencje rynkowe.

Ponadto resort rolnictwa pozostaje w stałym dialogu z organizacjami rolniczymi i samorządami, aby wspólnie wypracowywać rozwiązania zgodne z prawem krajowym i unijnym, które będą skutecznie wspierać polskich rolników.

Jednocześnie informuję, że Parlament Europejski (PE) przyjął dokument „Strengthening of the position of farmers in the food supply chain" („Wzmocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności") - (P10_TA(2025)0214), którego celem jest wzmocnienie pozycji rolników w negocjacjach z podmiotami skupującymi i przetwórcami. W ramach tych działań przewidziano m.in.:

- zakaz nieuczciwych praktyk handlowych,
- zwiększenie przejrzystości cenowej,
- wzmocnienie organizacji producentów,
- promowanie krótkich łańcuchów dostaw,
- mechanizmy rozwiązywania sporów.

Zamiast wprowadzania krajowych cen gwarantowanych, polityka UE koncentruje się na poprawie siły negocjacyjnej rolników, przejrzystości rynku oraz wsparciu dla lokalnych form sprzedaży. Aktualnie dokument ten jest przedmiotem uzgadniania pomiędzy PE, Radą UE oraz KE, w związku z tym ostateczny kształt przepisów może jeszcze ulec zmianie.

Skup interwencyjny.

Skup interwencyjny produktów rolnych może być realizowany wyłącznie zgodnie z przepisami UE. Interwencja publiczna musi pozostać mechanizmem siatki bezpieczeństwa, gwarantującym skup publiczny artykułów rolnych jedynie w wyjątkowych okolicznościach, tj. w sytuacjach kryzysowych, drastycznych spadków ich cen.

Wzmocnienie roli i zwiększenie aktywności Krajowej Grupy Spożywczej m.in. poprzez przetwarzanie nadwyżek produktów rolnych np. na biopaliwa.

1 kwietnia 2025 r. weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (14).

Wprowadzone zmiany obejmują m.in. umożliwienie prowadzenia działań, które będą wspierane przez Fundusz Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych oraz Fundusz Promocji Roślin Oleistych – w taki sposób, aby obejmował on również działania edukacyjno-informacyjne oraz inicjatywy badawczo-rozwojowe ukierunkowane na promocję wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych z surowców rolnych.

Należy podkreślić, że sektor biopaliw stał się kluczowym odbiorcą polskiego rzepaku, albowiem 2/3 produkowanego w Polsce oleju rzepakowego kierowane jest do produkcji estrów metylowych kwasów tłuszczowych (biodiesla). Z kolei w przypadku kukurydzy wdrożenie w Polsce benzyn silnikowych E10 do powszechnego obrotu, które nastąpiło 1 stycznia 2024 r., spowoduje według szacunków wzrost wykorzystania ziarna (głównie kukurydzy) na cele wytwórcze bioetanolu z dotychczasowego poziomu ok. 1 mln ton do ok. 1,5 mln ton. Istotna rola biopaliw dla tych gałęzi produkcji rolnej w pełni uzasadnia potrzebę umożliwienia promowania rozwoju także tego kierunku zastosowania rodzimych surowców rolnych.

Analogiczny postulat dotyczący podniesienia obowiązkowej domieszki alkoholu etylowego

produkowanego w Polsce w benzynach do 15%, przedstawiony w piśmie KRIR z dnia 11 sierpnia 2025 r., został przekazany zgodnie z właściwością do Ministerstwa Klimatu i Środowiska pismem z dnia 27 sierpnia 2025 r. znak sprawy: DRE.oze.052.9.2025.

Wymiana niebezpiecznych pokryć dachowych.

Z uwagi na zapisy decyzji wykonawczej Rady ws. polskiego KPO oraz znaczną nad kontraktację wskaźników Instytucja Koordynująca Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności (IK KPO) 3 grudnia 2024 r. poleciła wstrzymać zawieranie kolejnych umów z rolnikami na dofinansowanie wymiany pokryć dachowych z materiałów zawierających azbest.

Minister RiRW skutecznie zabiegał o zmianę ww. decyzji IK KPO doprowadzając do korzystnych uzgodnień z KE i zmian w decyzji wykonawczej ws. polskiego KPO (zatwierdzonej przez Radę UE 20 czerwca 2025 r. w ramach tzw. III rewizji KPO). W wyniku podjętych przez MRiRW działań możliwe jest wykorzystanie całego drugiego naboru dot. dofinansowania wymiany pokryć dachowych, wynoszącego 250 mln zł.

MRiRW wnioskowało również do IK KPO o wyrażenie zgody na zwiększenie budżetu ww. naboru do poziomu, który umożliwi dofinansowanie wszystkich przedsięwzięć, które spełniają kryteria objęcia wsparciem. Na chwilę obecną MFiPR nie udzieliło takiej zgody.

Wgrywanie aktualnych danych z ewidencji gruntów i budynków do systemu eWniosekPlus przed 15 marca.

Zgodnie z art. 9a ust. 1 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (15) system identyfikacji działek rolnych (ang. LPIS), prowadzony przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR), zawiera m.in. identyfikatory działek ewidencyjnych zawarte w ewidencji gruntów i budynków (EGiB) prowadzonej na podstawie przepisów Prawa geodezyjnego i kartograficznego.

Źródłem zmian danych LPIS, zgodnie z ust. 2 pkt. 2 ww. artykułu, są m.in. informacje pozyskane z państwowego rejestru ewidencji gruntów i budynków (np. przeprowadzone scalenia gruntów, podziały działek, modernizacje) w zakresie potwierdzenia danej działki w geoprzestrzeni. Niemniej należy pamiętać, że granice działek referencyjnych zawarte w LPIS nie są wprost granicami działek ewidencyjnych z EGiB; są granicami „o charakterze katastralnym" czyli dostosowanymi do granic faktycznych na gruncie.

Należy podkreślić, że proces aktualizacji tzw. bazy referencyjnej ARiMR jest zbieżny z oczekiwaniami wyrażonymi w piśmie Podkarpackiej Izby Rolniczej. Aktualizacja bazy działek referencyjnych w aplikacji eWniosekPlus w zakresie zmian wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia granic niektórych gmin i miast, nadania niektórym miejscowościom statusu miasta oraz zmiany nazwy gminy (16) wykonywana jest do 15 marca każdego roku, tj. przed rozpoczęciem kampanii składania wniosków obszarowych.

Warunkiem koniecznym do przeprowadzenia przez ARiMR aktualizacji wynikającej z ww. rozporządzenia jest terminowe przekazanie do Agencji zaktualizowanych danych przez Starostów Powiatowych prowadzących ewidencję gruntów i budynków.

Jednak ze względu na fakt, że ewidencja gruntów i budynków jest bazą danych aktualizowaną w sposób ciągły poprzez wprowadzanie zmian w miarę ich powstawania, część zmian aktualizowana jest w systemie eWniosekPlus również w ciągu roku. Zmiany te wynikają m.in. ze zgłoszeń rolników przekazywanych w systemie eWniosekPlus.

Sytuacja na rynkach rolnych.

W zależności od rodzaju prowadzonej działalności jest zróżnicowana. Obecnie obserwujemy niższe niż w ostatnich latach ceny m.in. zbóż, rzepaku, trzody chlewnej, ziemniaków, a także niektórych gatunków warzyw. Jednocześnie są obszary, w których sytuacja uległa poprawie – ceny osiągają tam historycznie najwyższe poziomy, jak np. w przypadku bydła rzeźnego. Ponadto średnie ceny drobiu (kurcząt typu brojler, indyków), jaj oraz jabłek są wyższe niż w poprzednich latach. Cena mleka w skupie utrzymuje się na poziomie ubiegłego roku, ale jest również o ponad 13% wyższa niż dwa lata temu. Koszty produkcji wzrosły, jednak widać oznaki stabilizacji a w niektórych przypadkach nawet spadki, np. w cenach paliw (benzyna, olej napędowy) czy pasz. Warto podkreślić, że na poziom cen w Polsce zarówno surowców rolnych, jak i środków do produkcji, istotny wpływ ma sytuacja na rynkach światowych.

W poprzednich latach, a najprawdopodobniej także w bieżącym roku, Polska osiągnie kolejny rekord wartości eksportu artykułów rolno-spożywczych. Świadczy to o tym, że zagraniczna sprzedaż polskiej żywności stale się rozwija, zwiększając swoje znaczenie na rynkach światowych, co z kolei pozytywnie wpływa na cały sektor rolno-spożywczy. W tym roku odnotowano wzrost wartości eksportu artykułów rolno-spożywczych do Ukrainy o ponad 30%, przy utrzymaniu importu na poziomie z ubiegłego roku. Mimo że bilans handlowy z Ukrainą pozostaje ujemny, to jego wartość znacząco się zmniejszyła.

Pomoc udzielana producentom rolnym.

Pomoc udzielana producentom rolnym musi być zgodna z przepisami UE dotyczącymi pomocy publicznej, w tym:

a) wytycznymi w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich (17) oraz
b) rozporządzeniem Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. (18),
c) albo pomoc musi być udzielana w formule de minimis zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 (19).

Przepisy KE regulujące warunki udzielania pomocy ze środków krajowych nie pozwalają na udzielanie pomocy, której kwotę ustalono na podstawie ceny, ilości jednostki produkcyjnej lub jednostki środków produkcji.

Celem tych przepisów jest zapewnienie, że konkurencja na rynku UE jest uczciwa i nie jest zakłócana przez interwencje państwowe w postaci dotowania cen, co mogłoby prowadzić do nieuczciwej przewagi konkurencyjnej dla niektórych firm i negatywnie wpływać na rynek.

Zgodnie z ustawą o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (20), zwrot podatku akcyzowego przysługuje producentom rolnym – osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, będącymi posiadaczami gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o podatku rolnym.

W ustawie budżetowej na 2025 rok na dopłaty do paliwa rolniczego zaplanowano kwotę w wysokości ponad 2 mld mln zł.

W 2025 r. stawka zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej wynosi 1,46 zł na 1 litr oleju.

Limit zwrotu podatku akcyzowego w 2025 r. wynosi:

- 160,60 zł * ilość ha użytków rolnych,

- 5,84 zł * średnia roczna liczba świń,
- 58,40 zł * średnia roczna liczba dużych jednostek przeliczeniowych bydła, kóz, owiec, koni.

Zgodnie z ustawą o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (21), obowiązujący obecnie system ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, umożliwia 65 % dopłatę z budżetu państwa do składki ubezpieczenia:

1) upraw zbóż, w tym gryki i kukurydzy, upraw rzepaku, rzepiku, słonecznika, facelii, gorczycy, lnu, konopi włóknistych, chmielu, tytoniu, warzyw gruntowych, drzew i krzewów owocowych, truskawek, ziemniaków, buraków cukrowych, bobowatych grubonasiennych (roślin strączkowych), w tym soi, upraw bobowatych drobnonasiennych lub roślin zielarskich, od zasiewu lub wysadzenia do ich zbioru, od ryzyka wystąpienia szkód spowodowanych przez huragan, powódź, deszcz nawalny, grad, piorun, obsunięcie się ziemi, lawinę, suszę, ujemne skutki przezimowania oraz przymrozki wiosenne;
2) bydła, koni, owiec, kóz, drobiu lub świń od ryzyka wystąpienia szkód spowodowanych przez huragan, powódź, deszcz nawalny, grad, piorun, obsunięcie się ziemi, lawinę oraz w wyniku uboju z konieczności.

W ramach obowiązkowych ubezpieczeń rolnik otrzymujący dopłaty bezpośrednie, musi ubezpieczyć przynajmniej połowę powierzchni upraw rolnych dotowanych, z wyłączeniem łąk i pastwisk, od przynajmniej jednego ryzyka obowiązkowego: gradu, przymrozków wiosennych, ujemnych skutków przezimowania, powodzi czy suszy.

Od 1 stycznia 2025 r. ustawa o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (21) zwiększa dostępność ubezpieczenia upraw drzew i krzewów owocowych oraz truskawek poprzez:

- zwiększenie fakultatywnej franszyzy do 35 % w przypadku ubezpieczenia upraw drzew i krzewów owocowych oraz truskawek;
- zwiększenie limitów procentowych stawek sumy ubezpieczenia za ubezpieczenia upraw drzew i krzewów owocowych oraz truskawek z dopłatą do składek ubezpieczenia z 9 % dla gleb I-IV klasy, 12 % dla gleb V klasy i 15 % dla gleb VI klasy odpowiednio do: 20 %, 22 % i 25 %.

Jednocześnie ustawa zmieniła definicję przymrozków wiosennych poprzez wcześniejsze rozpoczęcie okresu ich wystąpienia. Zgodnie z nowym brzmieniem, przymrozki wiosenne - oznaczają szkody spowodowane przez obniżenie się temperatury poniżej 0°C, w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca, polegające na całkowitym lub częściowym zniszczeniu roślin lub całkowitej utracie plonu lub jego części.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, umowa ubezpieczenia jest umową cywilno-prawną zawieraną dobrowolnie przez obie strony umowy.

Zakłady Ubezpieczeń samodzielnie podejmują decyzję o ubezpieczeniu upraw rolnych i zwierząt gospodarskich biorąc pod uwagę takie czynniki ryzyka jak: warunki pogodowo-klimatyczne, usytuowanie gospodarstwa rolnego lub wcześniejszą szkodowość.

MRiRW nie będąc stroną umowy ubezpieczenia, nie ma możliwości wpływu na decyzje podejmowane przez zakłady ubezpieczeń, które kształtują portfel ubezpieczeniowy, zgodnie z przyjętą przez siebie polityką finansową.

W odpowiedzi na informacje otrzymywane od producentów rolnych o trudnościach w dostępie do dotowanych ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, w MRiRW trwają prace nad nowelizacją ustawy o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt

gospodarskich, mające na celu uproszczenie systemu dopłat do składek ubezpieczenia oraz rozszerzenie katalogu upraw, do których można zastosować dopłaty.

Ponadto informuję, że wprowadzenie pomocy dla pszczelarzy na przezimowanie rodzin pszczelich podyktowane było zmieniającymi się warunki pogodowymi (ciepłe zimy, zimne wiosny i ekstremalne zjawiska jak wichury, tornada, gradobicia), które negatywnie wpływają na prowadzenie gospodarki pasiecznej, co w konsekwencji negatywnie wpływa na nektarowanie roślin pożytkowych, powodując konieczność przeznaczania dodatkowych środków finansowych na dokarmianie pszczół. Tym samym ww. pomoc ma na celu wsparcie w zakresie dokarmiania pszczół w okresie bezpożytkowym oraz w sezonie jesienno-zimowym. Obecne ceny cukru nie wskazują na konieczność podwyższenia obecnie obowiązującej stawki pomocy w wysokości 50 zł na jedną przezimowaną rodzinę pszczelą.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań ARiMR (22), w przypadku, gdy ze złożonych wniosków, wynika, że zapotrzebowanie na pomoc przekracza łącznie kwotę 80 mln zł, do obliczenia wysokości tej pomocy stosuje się współczynnik korygujący.

Współczynnik korygujący stanowi iloraz kwoty 80 mln zł i kwoty równej zapotrzebowaniu na tę pomoc wynikającemu ze złożonych wniosków oraz jest ustalany z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (KRUS).

Osoby, które nie spełniają warunków do obowiązkowego ubezpieczenia, a dla których działalność rolnicza stanowi stałe źródło utrzymania, mogą przystąpić do ubezpieczenia społecznego rolników dobrowolnie – po złożeniu wniosku w placówce terenowej KRUSU.

Rolnik, który przystąpił do dobrowolnego ubezpieczenia, jest zobowiązany do terminowego opłacania składek. Składka na ubezpieczenie społeczne rolników jest płatna za każdy kwartał z góry, w terminie do końca pierwszego miesiąca danego kwartału

Ubezpieczenie to ma charakter dobrowolny, dlatego rolnik powinien jasno określić swoją wolę dalszego podlegania ubezpieczeniu. Pozostawienie organu rentowego w niepewności co do tej kwestii jest niedopuszczalne, ponieważ uniemożliwia prawidłowe ustalenie statusu ubezpieczeniowego oraz ciągłości ochrony ubezpieczeniowej, a tym samym może prowadzić do nieprawidłowego naliczenia składek lub świadczeń.

Rolnik prowadzący gospodarstwo o powierzchni równej lub mniejszej niż 1 ha przeliczeniowy (a także jego małżonek lub domownik), jak również rolnik, który przeznaczył swoje grunty do zalesienia zgodnie z odrębnymi przepisami, może – jeśli nie podlega innemu ubezpieczeniu i nie ma prawa do emerytury lub renty – być objęty:

- pełnym ubezpieczeniem (wypadkowym, chorobowym, macierzyńskim oraz emerytalno-rentowym),
- lub jedynie ubezpieczeniem wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim.

Ubezpieczenie emerytalno-rentowe na wniosek jest możliwe tylko wtedy, gdy osoba jednocześnie podlega ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu. Nie można podlegać wyłącznie ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu.

Postulat wprowadzenia możliwości opłacania składki emerytalno-rentowej w terminie do 14 dni po terminie płatności zostanie rozpatrzony przy najbliższej nowelizacji ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Z wyrazami szacunku

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Stefan Krajewski
/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, pp. 18–63).
(2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/775 z dnia 28 maja 2018 r. ustanawiające zasady stosowania art. 26 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, w odniesieniu do reguł dotyczących wskazywania kraju lub miejsca pochodzenia podstawowego składnika środka spożywczego (Dz.U.UE.L.2018.131.8).
(3) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2461).
(4) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu (Dz.U. L 335/19 z 14.12.2013).
(5) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 czerwca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1149).
(6) Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno -spożywczych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1980).
(7) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie wzoru znaku graficznego zawierającego informację „Produkt polski" (Dz. U. z 2023 r. poz. 2750).
(8) Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 września 2023 r. w sprawie zakazu przywozu z Ukrainy produktów rolnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1898).
(9) Rozporządzenie (we) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG Tekst mający znaczenie dla EOG. (Dz.U. L 70 z 16.03.2005, pp. 1–16).
(10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, pp. 1–142).
(11) Rozporządzenie 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U.UE.L.2016.317.4).
(12) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

(UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (*Dz.U. L 319 z 10.12.2019, pp. 1–279).*

(13) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 czerwca 2023 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu artykułów rolno-spożywczych przywożonych z zagranicy oraz ich minimalnych ilości podlegających kontroli jakości handlowej (Dz.U. 2023 poz. 1153).

(14) Ustawa z dnia 21 lutego 2025 r. o zmianie ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 289).

(15) Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz.U. z 2025 r. poz. 865).

(16) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 lipca 2025 r. w sprawie ustalenia granic niektórych gmin i miast, nadania niektórym miejscowościom statusu miasta oraz zmiany nazwy gminy (Dz. U. z 2025 r. poz. 1046).

(17) Wytyczne w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich (2022/C 485/01) (Dz. Urz. UE.C Nr 485, str. 1).

(18) Rozporządzeniem Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE.L Nr 327, str. 1).

(19) Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, s. 9).

(20) Ustawa z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz.U. 2025 poz. 1415).

(21) Ustawa z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2025 r. poz. 251).

(22) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 2025 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 429).

Klauzula informacyjna o zasadach przetwarzania Państwa/Pani/Pana danych osobowych dostępna jest pod adresem:
www.gov.pl/rolnictwo/polityka-przetwarzania-danych-osobowych